Europa Invasa

МОДЕЛИ И ТЕХНИКЕ РАЗАРАЊА ПРАВЕ ЕВРОПЕ (3)

Демонтиране свих одбрана

„За непријатеље традиционалне, племениташке и хришћанске Европе, нација и национализам, и надасве националне државе, били су у XIX столећу сваког поштовања, хвале и подршке достојне идеје, покрети и установе, јер су тада били инструменти у послу разарања хришћанских царстава. Кад је тај посао био обављен – **нација**, **национализам** и **национална држава** наједанпут су проглашени ‚опасним илузијама', нечим што нема никаквог основа у стварности, јер наводно није могуће наћи одговарајуће одређење значења тих појмова које би задовољило све случајеве"

Пише: Драгош Калајић

При-хва-тив-ши и га-је-ћи (са-мо)об-ма-ну о сво-јим ста-ро-за-вет-ним ко-ре-ни-ма и осно-ва-ма, где је на-вод-но пр-ви пут на-ја-вље-на и сто-га ле-ги-ти-ми-са-на по-ја-ва *Сп а-си-о-ца* – хри-шћан-ство се трај-но осу-ди-ло на *ори-јен-тал-не отро-ве*, уме-сто да је све то сме-ло од-ба-ци-ло и су-о-чи-ло се са сво-јим истин-ским, арij-ским из-во-ри-ма. По-сле-ди-це су би-ле и оста-ле коб-не, о че-му све-до-чи и Лу-те-ро-ва ре-фор-ма, те на-да-све кал-ви-ни-стич-ке и пре-зби-те-ри-јан-ске је-ре-си, ко-је су про-из-ве-ле *бе-ле, ан-гло-сак-сон-ске про-те-стан-те*, из-ну-тра пот-пу-но ле-ван-ти-зо-ва-не и тру-ле, са ста-ро-за-вет-ном *forma men-tis*, оту-ђе-не од европ-ске би-ти и по-дат-не слу-ге де-мо-ни-је ма-те-ри-ја-ли-зма и ли-бе-рал-ка-пи-та-ли-зма, бо-га Ма-мо-на и мон-ди-ја-ли-зма, без-број пу-та већ до-ка-за-не из-дај-ни-ке и не-при-ја-те-ље Евро-пе и Евро-пља-на, европ-ске кул-ту-ре и тра-ди-ци-је.

Би-ло је не-ми-нов-но да та из-о-па-че-на, оту-ђе-на под-ра-са псе-у-до-бе-ла-ца, слу-же-ћи ап-со-лу-ти-зму аку-му-ла-ци-је ка-пи-та-ла, пре-по-зна у истин-ским хри-шћан-ским цр-ква-ма, пра-во-слав-ној и ка-то-лич-кој, те у њи-хо-вим мо-рал-ним дог-ма-ма и на-че-ли-ма – пр-ве пре-пре-ке ре-во-лу-ци-ја-ма осло-бо-ђе-них си-ла по-хле-пе, ко-је ва-ља сру-ши-ти. Сто-га је ка-то-лич-ка цр-ква у бур-жо-а-ским ре-во-лу-ци-ја-ма – по-чев-ши од Фран-цу-ске – би-ла и пр-ва жр-тва, пла-тив-ши сво-је от-по-ре ли-хви хи-ља-да-ма жи-во-та свештеника, мо-на-ха и мо-на-хи-ња. Усле-ди-ло је, век ка-сни-је, разарање и па-ље-ње пра-во-слав-них хра-мо-ва и све-ти-ња у Ру-си-ји, те ма-са-кр де-се-ти-не хи-ља-да све-ште-ни-ка, мо-на-ха и сви-ре-по си-ло-ва-них мо-на-хи-ња. Last but not le-ast, тај рат про-тив истин-ског хри-шћан-ства на-ста-вљен је 1999. го-ди-не – ка-да су бом-бар-де-ри атлант-ског Ле-ви-ја-та-на све-сно ци-ља-ли, оште-ти-ли, сру-ши-ли или спа-ли-ли сто-ти-не пра-во-слав-них хра-мо-ва на Ко-со-ву и у Ме-то-хи-ји, нај-че-шће из сред-њо-ве-ков-ног пе-ри-о-да (окр-знув-ши, слу-чај-но, са-мо јед-ну џа-ми-ју ме-ђу хи-ља-да-ма, но-во-са-гра-ђе-них). Од-мах по-том, све је про-ду-же-но под окри-љем то-бо-же ми-ров-них сна-га ко-је ал-бан-ским исла-ми-сти-ма до-пу-шта-ју нео-ме-та-на разарања, па-ље-ња и скр-на-вље-ња пре-о-ста-лих спо-ме-ни-ка вр-хун-ске ду-хов-но-сти.

РАТ ПРОТИВ НАЦИЈА

Ако ста-ви-мо по стра-ни ве-ли-ки по-крет се-ку-ла-ри-за-ци-је и без-вер-ја – у том до-ме-ну европ-ски чо-век је остао без ду-хов-них од-бра-на. Већ и са-ма скло-ност пр-вих хри-шћа-на из-ве-сној *дво-стру-ко-сти*, уз да-ва-ње од-го-ва-ра-ју-ћих атри-бу-та Бо-гу и Це-за-ру, те по-сле-дич-ни рас-кол из-ме-ђу
све-тог
и
про-фа-ног
, јав-ног и при-ват-ног, по-ро-дич-ног до-ме-на – про-из-ве-ла је сла-бо-сти ко-је су се у ве-ли-кој кри-зи бур-жо-а-ских из-вр-та-ња тра-ди-ци-о-нал-них по-ре-да-ка и хи-је-рар-хи-ја вр-ли-на и вред-но-сти по-ка-за-ле као ра-зор-не. Та-ко је цр-ква би-ла укло-ње-на са јав-не сце-не, из-гу-бив-ши и сво-је-вољ-но се ли-шив-ши сва-ког пра-ва ути-ца-ја на ван-ре-ли-гиј-ске по-кре-те, иде-је и ци-ље-ве соп-стве-не за-јед-ни-це.

С дру-ге стра-не, вла-да-ју-ћи ма-мон-ски си-сте-ми – упр-кос зва-нич-ног раз-два-ја-ња вер-ског од ла-ич-ког до-ме-на – оста-ви-ли су се-би пра-во да без-у-слов-но за-ди-ру у сфе-ре при-ват-но-сти ни-зом по-сред-них или не-по-сред-них ме-ра, све до трај-ног усло-вља-ва-ња по-сред-ством сред-ста-ва ма-сов-не ко-му-ни-ка-ци-је. Та-ко је чо-век и у том до-ме-ну остао без од-бра-не, па-сив-ни и усло-вље-ни ме-ди-јум ко-ји не ми-сли већ је ми-шљен. По-ро-ди-ца је по-ста-ла јед-на ће-ли-ја све-та по-тро-шње, при-ну-ђе-на да се ли-ши сво-јих тра-ди-ци-о-нал-них са-др-жа-ја те у пот-пу-но-сти по-да про-из-вод-њи, ра-ди одр-жа-ва-ња на-ме-та-не по-тро-шње.

Под здру-же-ним на-па-ди-ма псе-у-до-е-ли-та ин-ста-ли-са-них у Евро-пи, у слу-жби атлант-ског Ле-ви-ја-та-на, у очи-ма или све-сти јав-ног мне-ња из-врг-ну-те су ру-глу иде-је на-ци-је и на-ци-о-на-ли-зма као опа-сне илу-зи-је и са-мо-об-ма-не. Оно што тим иде-ја-ма од-го-ва-ра у ствар-но-сти на пу-ту је рас-па-да-ња и тру-ље-ња. За не-при-ја-те-ље тра-ди-ци-о-нал-не, пле-ме-ни-та-шке и хри-шћан-ске Евро-пе, *на-ци-ја* и *на-ци-о-на-ли-зам*
, те на-да-све
на-ци-о-нал-не др-жа-ве
, би-ли су у XIX сто-ле-ћу сва-ког по-што-ва-ња, хва-ле и по-др-шке до-стој-не иде-је, по-кре-ти и уста-но-ве, јер је та-да њи-ма по-ве-ра-ван по-сао ра-за-ра-ња хри-шћан-ских цар-ста-ва. Кад је тај по-сао био оба-вљен –
на-ци-ја, на-ци-о-на-ли-зам
и
на-ци-о-нал-на
др-жа-ва
по-ста-ли су „опа-сне илу-зи-је”, не-што што не-ма никаквог осно-ва у ствар-но-сти, јер на-вод-но ни-је мо-гу-ће на-ћи за-до-во-ља-ва-ју-ће од-ре-ђе-ње зна-че-ња тих пој-мо-ва ко-је би за-до-во-љи-ло све слу-ча-је-ве. Да-кле, јед-но крај-ње лек-сич-ко си-ро-ма-штво

би-ва про-гла-ше-но за кри-те-ри-јум исти-не или ла-жи, ствар-но-сти или при-ви-да.[1]

И као што жр-тве истог мо-дер-ног пра-зно-вер-ја сма-тра-ју ка-ко је до-вољ-но са-мо име-но-ва-ти не-ку но-ву и нео-бја-шње-ну по-ја-ву (и ре-ћи, на при-мер: *то је па-ра-пси-хо-ло-шки фе-но-мен!*), те да она ти-ме бу-де пот-пу-но об-ја-шње-на – та-ко и у обр-ну-том слу-ча-ју сма-тра-ју да по-ри-чу-ћи и бри-шу-ћи из реч-ни-ка име-ни-це по-ти-ру и ствар-но-сти ко-је су оне из-ра-жа-ва-ле или ко-је из-ра-жа-ва-ју.

ЧЕКАЈУЋИ РЕВОЛУЦИЈУ С ВИСИНЕ

Озло-гла-ша-ва-ни и де-мо-ни-зо-ва-ни као илу-зи-је ко-је су узро-ко-ва-ле кр-ва-ве ме-ђу-е-вроп-ске ра-то-ве, *на-ци-ја* и *на-ци-о-на-ли-зам* су по-ста-ли не-ка вр-ста стра-ши-ла, од ко-јих за-зи-ре про-сеч-ни, пре-по-ло-вље-ни, уце-ње-ни и усло-вље-ни, те ис-трај-но за-глу-пљи-ва-ни и за-лу-ђи-ва-ни европ-ски чо-век. За-зи-ру-ћи од на-ци-је и на-ци-о-на-ли-зма, он је та-ко из-гу-био сво-ју при-род-ну за-јед-ни-цу и нај-ши-ру, нај-моћ-ни-ју мо-гу-ћу од-бра-ну.

Јед-на-ко ра-за-ра-ње пре-тр-пе-ле су од-брам-бе-не сна-ге, дру-га функ-ци-ја евро-а-риј-ске иде-о-ло-ги-је тро-дел-но-сти. Оне су сву-да у Евро-пи ли-ше-не иоле озбиљ-ни-јих од-брам-бе-них мо-ћи, не-спо-соб-не не са-мо за од-бра-ну већ и за вој-ну ин-тер-вен-ци-ју уну-тар соп-стве-не др-жа-ве про-тив из-да-ја вла-да-ју-ћих псеудоелита. Ро-бу-ју-ћи на-ло-гу не-струч-не *ци-вил-не кон-тро-ле*, вој-не псе-у-до-е-ли-те су до-пу-сти-ле да не-при-ја-те-љи из-вр-ше пот-пу-ну де-ви-ри-ли-за-ци-ју од-бра-не и да ба-це у сме-ће све по-ве-сне вој-не тра-ди-ци-је и сла-ве, као *по-ли-тич-к и не-ко-рект-не* . Пр-ва-ци европ-ског кре-те-ни-зма, по-пут псеудофилозофа Јир-ге-на Ха-бер-ма-са, на-ла-жу вој-сци *устав-ни па-три-о-ти-зам* , од-но-сно спрем-ност слу-же-ња и по-ла-га-ња жи-во-та *па-ра-гра-фи-ма*

ва-же-ћег Уста-ва. Мо-же-мо за-кљу-чи-ти да су и у том до-ме-ну атлант-ски или *евро-крат-ски*
цен-три мо-ћи ли-ши-ли европ-ског чо-ве-ка од-го-ва-ра-ју-ћих од-бра-на пред иза-зо-ви-ма ин-ва-зи-је. Др-жа-ва је по-ста-ла то-ли-ко сла-ба да се ско-ро по пра-ви-лу ку-ка-вич-ки свр-ста-ва на стра-ну сво-јих не-при-ја-те-ља, а про-тив по-бор-ни-ка и бра-ни-ла-ца.

Па-мет-ном чо-ве-ку до-во-љан је и је-дан ита-ли-јан-ски при-мер: ви-ше-го-ди-шње на-сто-ја-ње вла-да-ју-ћих псе-у-до-е-ли-та – од вр-ха др-жа-ве до ме-дија-ских мај-сто-ра ми-шље-ња – да и си-лом уце-на из-ну-де ам-не-сти-ју за не-гда-шњег во-ђу те-ро-ри-стич-ког удру-же-ња екс-трем-не ле-ви-це, *Lot-ta con-ti-nua* (гру-па-ци-је ина-че до-ка-за-но фи-нан-си-ра-не и усме-ра-ва-не од стра-них, про-ти-ве-вроп-ских оба-ве-штај-них слу-жби, то-ком *олов-них го-ди-на*), осу-ђе-ног пра-во-сна-жном пре-су-дом на два-де-сет го-ди-на за-тво-ра због муч-ког уби-ства по-ли-циј-ског ин-спек-то-ра Ка-ла-бре-зи-ја, кри-вог што се хе-рој-ски бо-рио про-тив тог те-ро-ра ко-ји је од-нео на сто-ти-не и хи-ља-де не-ду-жних жи-во-та. Пот-пу-но рав-но-ду-шан пре-ма осе-ћа-њи-ма удо-ви-це, де-це, род-би-не и при-ја-те-ља уби-је-ног хе-ро-ја од-бра-не др-жа-ве и за-јед-ни-це, не тра-же-ћи об-но-ву про-це-са – јер је зло-чин до-ка-зан – осу-ђе-ни је го-ди-на-ма пре-зри-во од-би-јао да ис-пу-ни је-ди-ни услов за по-ми-ло-ва-ње, да на-пи-ше мол-бу, препуштајући то иде-о-ло-шки тран-свер-зал-ној ма-си сво-јих по-бор-ни-ка и обо-жа-ва-ла-ца, очи-глед-но уве-рен да је ње-му и слич-ни-ма све до-пу-ште-но, с га-ђе-њем по-ка-зу-ју-ћи да се не ка-је. По-др-жа-ва-ју-ћи уби-цу, вла-да-ју-ћа псе-у-до-е-ли-та је да-ла до зна-ња сви-ма ко-ји уме-ју да ви-де ка-ко про-ла-зе и ка-ко ће про-ћи они ко-ји се усу-де да бра-не др-жа-ву и на-ци-о-нал-ну за-јед-ни-цу.

У том до-ме-ну, и пра-во и прав-да су претрпели не-под-но-шљи-ве удар-це ни-хи-ли-зма, ко-ји су не са-мо по-ки-да-ли све ве-зе с де-он-то-ло-шким на-че-ли-ма већ и с људ-ским, са по-ве-сном тра-ди-ци-јом, с рим-ским пра-вом. Та-ко је пра-во, у овој на-о-па-кој, на-ка-зној, ли-хвар-ској и тро-вач-кој ци-ви-ли-за-ци-ји За-па-да по-ста-ло не-ка вр-ста *„от во-ре-ног де-ла*
”
, пре-пу-ште-но ар-би-трар-но-сти и во-лун-та-ри-зму вла-да-ју-ћих сна-га, ко-је од ње-га тра-же
про-из-вод-њу
ad hoc при-вре-ме-них, по-тро-ши-вих и ла-ко од-ба-ци-вих – кад од-слу-же – пра-ви-ла и уред-би, згод-них за по-тре-бе та-ко-ђе при-вре-ме-них прав-да-ња сва-ко-вр-сних на-си-ља над чо-ве-ком и за-је-ди-цом, те при-ро-дом и прав-дом. Пра-во је пот-пу-но отрг-ну-то од кри-те-ри-ју-ма исти-не и ла-жно-сти, по-ста-ло је без-о-блич-но, по-дат-но и усло-вљи-во. Оно, та-кво, по-ти-че из ни-хи-ли-зма, до-слов-но
из ни-че-га

, те се пре или ка-сни-је вра-ћа
у
ни-шта
, ни-че-му. Да-кле, пра-во је по-ста-ло пу-ки про-из-во-ђач од-го-ва-ра-ју-ће ро-бе ко-ја да-нас је-сте а су-тра ни-је. Сто-га су страх и по-вла-че-ње Евро-пља-на пред ин-ва-зи-јом и нео-бја-вље-ним ра-том – људ-ски пот-пу-но ар-зу-мив-и, изи-ск-ујућивелике пте-ображаје-, -с вид-ине-.сТ-ога раз-умљ-иви. -П-обе-да над -ти-м стр-ахо-м и ве-лик-о успра-вљ-ање- Е-вр-опљана- -изи-скују -и -ве-ли-ке духо-вн-е, душевне и -ин-телекту-алне пр-ео-кре-те-,
револу-цију с ви-сине
.
2

<

-

(Јануар-фебруар 2006)

Н ап омене

-

-1 *„Шта- ј-е -на-ци-ја-, уопште,- и-ли нека о-дређена нац-ij-а?- Ника-кав задов-ољавају-ћи крит-ери-ју-м по к-оме би- се одлучил-о који о-д многих љу-дск-их колект-ива треба о-ва-ко да се*
-
зове не може- д-а -се от-крије-...- Пр-облем- је, међу-ти-м,- у то-ме- што је -немогуће рећи по-см-ат-рачу как-о- да разликује -на-цију од бил-о -ког д-ругог ент-ит-ета

a p-riori
, као- ш-то- може-мо- да му к-аже-мо како да пр-еп-оз-на пт-ицу и-ли- р-аз-ликуј-е -ми-ше-ве
од- г-уштера...- Сви- случајеви- који одгов-ар-
а
ју дефиниц-ij-и нац-ij-е- су- очиг-ледно (или -нис-у -још)
,-
на-цij
а',
ил-и -не-ма-ју
нац-ио-на-лн-е тежње, -ил-и -несум-њи-ве-
,-
нације
'
н-е одговарају крите-ријуму и-ли- м-ешавини критеријума-.
"
-
(Hobsb-awm-, 1996)

2- Ов-де се завршава н-аш -избор из опсежн-ог -пог-лавља -по-д насло-вом „-Ст-рах",-уврште-но-г -у (још)- н-еобја-вљ-ен-у студ-ij-у *Europa- In-va-sa* ле-то-с преми-ну-лог-Драгош-а -Ка-лајић-а, рађ-ену -по на-ру-џбини- ње-говог -ит-алијанск-ог -издавач-а токо-м -по-сл-едње -го-д-ин-е пишч-ево-г жив-от-а. У наре-дним наставцима предочићемо -чи-таоцим-а одабране делове -јо-ш неких по-гл-ав-ља- из ове -студи-је-, коју ј-е -са-м аутор- п-оверио на -ра-сп-ол-агање -нашој редакцији. (
Н-ап-омена уредниш-тв-а
)

Л□ итератур□ а

Андрић,- И-. (1964). -*Тра-вничк-а -хроника-,* -Пр-освета -—- Младост- – Свије-тл-ос-т – Др-жав-на заложба С-ловеније: Београд,- З-агреб, Сарајево, Љубљана.

-De-l -Valle,- A. (1997)-. *Islamisme et -Etats -—- Un-is, une al-lia-n-ce contre l'Europe.* -L'A-ge d'Homme: Lausanne-. -

-Du Pa-s-qu-ier, R. (199-0)-. *Il Ri-sveglio dell'Islam.* -Ed-izioni -Pa-o-lin-e, 1990: Milano-.

Hobs-bawm, E. -(-1996). *N-acija i nacionalizam o-d 1780,* „Fil-ip Višnji-ć": Beo-g-rad.

Kaplan, D. (2000). *East-wa-rd to Tartary,* Random House: N-ew- York.-

-Lind, M.- и -He-il-b-run, J-. (1996)-, -*The Tirdh- A-merican empire,* у *International Herald Tri-bune,* 4.- јануар 19-96;- Kalajić, D. (1997). *S.-E.C-.I. Evropu* , у *Dug-a* ,- 18. -фебруар -1-997. и у -(1-998)- *Američko zlo 2,* I-KP „Niko-la Paši-ć"-:- Београд.

M-al-afronte-, U. (1991). *Razza e- -usura,*- Ediz-io-ni di A-r: Pado-va.

On-eto, G. (1999-). *Il Ruolo della -P-ada-nia n-el-la eterna lotta fra L'Eu-ropa e l'Islam-*, -y Quad-ern-i Pada-ni-, br 22--23, ма-рт-

јуни 1999: La- Libe-ra- compagnia- p-adana:- L-argo.

-Pound, E-. -(1967). *Canti pisani-,* -Ug-o -Guanda e-ditore: -Parma.

S-teu-c-kers,- R.- (-19-91). *Orientations g-én-er-alés pour- -un-e histoire altern-ati-ve de -la -pensée économiq-ue,* у *V-oul-oir*, бр. 83-86, нове-мбар-децембар- 1991.

St-ol-berg-Rilin-ger-, -B.1986. *De-r -St-aat al-s -Masc-hin-e. Zur p-olitischen- Matephor-ik des ab-soluten Fuerstenstaats* , Dunck-er & H-um-bl-ot: Berlin-. -

Sombart,W. (1996). *Ebrei e la vita economica,* Ar: Padova.

(1) Остварење застрашујућих прогноза

(2) Слом "идиле", рађање хаоса

(4) Заговорници европске пропасти

(5) Име руже боје новца